

הממשלה

הארץ טהורה

למרות שאינו מחבב עיתונאים במיוחד, עשה חיים כהן, שר המשפטים החדש את המוסל עליו, הזמין אליו את העיתונאים הישראליים למסיבת שאלות ותשובות. לא היה קשה לנחש מראש, מה תהייה הקושישית שבאיכוח העיתונות ישאלו את שר המשפטים. היו אלה אותם גילויי שחיתות במנגנון הממשלתי וממשלתי למחצה, שהציגו להגיע לאזני הצבור ושאפשר לשים עליהם הם אצבע, גילויים המביעים את בעיית הרמה המוסרית בארץ בקליפת אגוז. לאותם העיתונאים התממים, שחיכו לראות את השר מטיל את עצמו לפני העגלה ששמה מוסר ציבורי, המדרדרת במדרון תלול, נפונה אכזבה. חיים כהן לא הבטיח

בה הוכן המסע וחוסר-השכנוע שבביצועו לא השפיעו על העוברים ושבים בחוצות היירושלמיות הצרות.

מזל הביש הראשון בו נתקל המסע: סי-רוב נשיאות הכנסת לקבל את באיכוח החותמים שבראשם צעד המשורר אברהם שלונסקי בעל זר השערות הלבנות. הפגם הטכני בו נאחזה הנשיאות עלימנת להתחמק מתפקיד בלתי-נעים: העצומה, עליה חתם כל תושב רביעי בארץ, לא נשאה את כתובת הכנסת. המשלחת רטנה, כינסה, כמקובל בתנאים אלה, מסיבת עיתונאים והבטיחה להרעיש את הציבור.

התקלה השנייה ארעה כאשר 300 רודפי שלום מכל קצות הארץ נהכנסו בערוב היום לאסיפה בכיכר ההסתדרות ופועל שיכור ור צעיר ירושלמי הפכו, שלא ברצונם, מרכז העניינים. הפועל שעמד ליד הרמקול ופתח בקריאות בוו לאימפריאליזם האמריקאי ול-

האגרות. העקרון: שמירה על ערך ההשקעה העובדה שמוטב היה שלא לעורכו היה זה שמרת ההלחנה העממית בישראל היא נמוכה ביותר.

אולם למשתתפי הפסטיבל מחוץ לארץ היה בזמניה משהו משום חתייה. לאחר ההלם הראשון של הנסיעה והארגון הגרועים, הופיעו רבים מהם לראות בישראל כמה וכמה דברים שהרחיבו את לבם. ביניהם העובדה שבישראל קיים מחסור בנשים. כיוון ששר-בית משתתפי הזמניה מחוץ לארץ הם ממין נקבה היתה לא-רוממה שטרם הגיעו לגיל העמידה הצלחה ניכרת. למשל אחד השוטרים שלחה את המשתתפים ברכבת מחיפה לרמת-גן. הספיק למצוא לעצמו בתיווג שיש לה שתי תכונות חשובות: פנים נאות ודרכון בלגי.

תירות

רק שלושת המקומות

כשהחלה לשכת התיירות הממשלתית מט פלת בתנופה בתנועת תיירים עלימנת ש-תכנים זרם דולרים לאוצר היבש לקחה בחש-בון גם את חשיבות הארץ מבחינת מקומות תיה הקדושים לעדות ולכיתות הדתיות השרות. החשבון לא היה מוטעה והפרסומת הראשונה ניתנה כאשר הגיעה ארצה השחקנית ההולנדית גיין הייבר בלוית קבוצת צלילים, סירה משך ימים מספר במקומות הקדושים ברחבי הארץ.

לשכת התיירות לא הרחיקה ראות, לא השכיחה לדאוג לאמצעי תחבורה יעילים. ה-תיירים-הצלילים החלו קובלים על תנאי התחבורה הלקויים. בחרו השבוע בדבר שיביא תלונותיהם בפני הציבור. הדבר: הכומר ה-צרפתי אבה לקונס ירוק-העניים וארוך-ה-פנים, פרופסור למדעי המזרח (היסטוריה תנכית) באוניברסיטת ליל הצרפתית. לקהל עיתונאים שנמכס לשמוע את דבריו

האפשרות השנייה, המקורית יותר, היא מסוכנת יותר. רק בעל אגרות חוב בסכום העולה על 15 אלף ל"י יהיה זכאי לרכוש מלט חפשי מפיקוח וזה בכמויות שלא תעלינה על שחי חמשה אחוז מאגרותיו מדי חצי שנה. כמובן יהיה אפשר להערים על תקנה זאת עלידי צבירת אגרות חוב בנות סכומים נמוכים יותר.

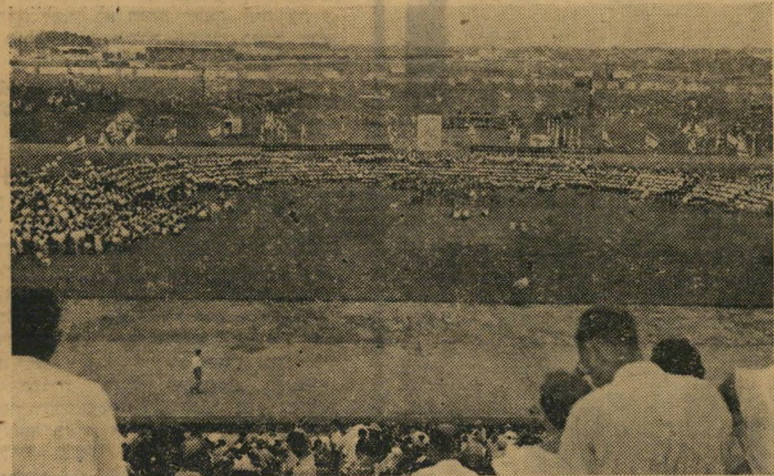
המיליונים הדרושים להשלמת המפעל ש-יפיק כבר בראשית השנה הבאה 500 טון מלט ליום יוזמו במהירות לתוך קופות נשר. כי נשר זכה באמינם של שני הסקטורים הכלכליים גם יחד. הוא המפעל היחיד הגדול (אלף עובדים) בו שותפים ההון הפרטי וההון ההסתדרותי שהה בשוה, טול-בונה (הלל דן ודוד הכהן) והחברה המרכזית להשקעות ו-מסחר (גרשון גורביץ ואהרון נתנאל) וכך יצליח, כנראה נשר במכירת אגרות צמודות המלט אחר שהאוצר נכשל (ומחסר מבקשים הופסק ההיצע) במכירת השטרות צמודי-הדולר.

חגיגות

קול ברמת-גן

מדינת ישראל נמשלה לא אחת לתניוק המנסה לרוץ בטרם למד ללכת. אם היתה דרושה לכך הוכחה נוספת, בא פסטיבל הזמיר והעמיד על אמינות דעה זו. 24 מק-לות גויסו בארץ ובחוץ לארץ, הוסעו בא-ניות שורצות חרקים לחוף חיפה, משם לבתי-ספר ברמת-גן.

הארגון הנרוץ באניות ובמקומות השיכון, שלא הותאמו כראוי מלכתחילה לצורך מגו-רים למאות איש, היה מיקדם לאי-הסדרים ששררו ביום פתיחת הזמירה באיצטד רמת-גן ובמבואותיו. אין ספק שאיצטדו של אברהם

ההופעה המרכזית של הזמירה באיצטדיון רמת-גן

... אפתחה בלתי-נעימה

שום טיהור, המשיך לגרד את ראשו, ללעוס את עניבתו, ענה לשאלות בצורה יבשה ב-יותר, מנקודת ראות משפטית בלבד. את ה-ציניות המשפטית המתק בדיחה מספר. העיתונאים הופתעו לשמוע, מה פשוטים למעשה כל אותם עניינים: אנשי הסוכנות, שהאשמו בדויה שמוראק בעבירות על תק-נות היבוא, המכס והכספים, קיבלו לאחר ה-מעשה רשינות חוקיים, הולבנו בעיני החוק. פרשת ראש עיריית עכב, ברוך גוי, שהא-שמות כבדות הושמעו נגדו, לא נוגעת למש-רד המשפטים, כל עוד לא הוגשה נגדו תלונה. שר המשטרה, בכור שיטריה, רשאי היה להחליט לפי שיקולו, לא לחתור על שרתו של קצין המשטרה יצחק בודינגר, גם לאחר שהוכח כי עבר עבירה ברכישת מקרר. חיים של חלק על ניסוח הודעתו המפורסמת של שיטריה בכנסת, בה הסביר כי עבירה על חוקי חירום. היא אינה, למעשה, (הנמקה כזו, לא הייתה שומעים מפיו). חוץ מזה הסכים עם חברו לממשלה, שהיה כדאי לש-

מונטבטן לא הפסיק, המשיך בצעקות הבזו גם כשהרמקול השני עבר לקריאות הידד עם השמעת שמות מזרחיים יותר. הצעיר החסון והבלונדי צעק אף הוא לתוך הרמקול, "יחי השלום!", אך הוסיף דרך אר-חו רמקול את דעתו הפרטית, "בזו לקומר ניסטים!". אחר יצא הצעיר, שהשתלט על הרמקול, להתקפת-נגד אישית על עורכי ה-מסע, בידח את קהל הסקרנים שהתאסף ל-שמע קול הרמקול ברשימה ארוכה של מז-צרים אמריקאיים-אימפריאליסטיים בהם הש-תמשו המפגינים לביצוע מסעם: מכונת דודני להבאת רודפי השלום, רמקולים תוצ-רת ארצות-הברית, נייר לעשיית כרזות וצבע לצירי יונת השלום, כולם ילידי ארה"ב.

איש שלישי שהפריע להפגנה, אם כי לא מתוך רצון רע, היה עולה עיראקי וקן שעמד ליד דווו המהביל, צעק "תירס!" במקום "בו!" "והידד!".

הסתה

קינדם או חולה רוח

עובדי אורח ירושלמיים הרגילים ככל בני הארץ לעשרות הכרוזים המופיעים על קי-רות בתיהם לא התעניינו במיוחד בכרוז הקצר כתוב: מכונת-הכתובה שהופיע בש-בוע שעבר על קירות בתי-גזית ירושלמיים. אולם אלה שעצרו לעיין בכרוז ועמדו על תכנו נסערו ביותר, הניעו את המשטרה ל-צאת לתקירה מיוחדת.

כתבו האלמונים מחברי הכרוז: "לידיעת בני המזרח... לגמור אתכם צריכים אנו ה-אשכנזים... אתם אנשים שפלים. אנו לא ניתן לכם להתקדם בחיים. לא בצבא לא בקיבוצים, לא בממשלה, לא בכל מקום... כמו-כן אנו מזהירים את בני עדות המזרח לעזוב את מקומות העבודה לבני אשכנז, אחרת נאלץ, אנו האירופאים האשכנזים, להוציא אתכם בכוח." חתומים: "ארגון בני גזע עליון".

תגובתם הראשונה של הקוראים, ביניהם: שני פרופסורים של האוניברסיטה העברית: תלישה כעסנית של הכרוזים מהקירות וקרי-עתם. התוצאה: לידי המשטרה הגיע רק הע-תק אחד שלפי טיב ניירו ואותיותיו החליטה לעצור אחד מחברי הכרוז "בכל מחיר".

ההשערות על זהות המחברים לדעת ה-ירושלמים הן שלוש: מעשה קונדס חסר-אחריות או מבצע יחיד של חוללה-רוח. האפ-שרות השלישית: פרובוקציה של צעירים לא-אשכנזים הרוצים בדרך זו להביא להקמת מפלגה עדתית כתגובה וכהגנה נגד אידימים והפליות אשכנזיים קיימים ומדומים.

חיים כהן, שר המשפטים
מבחינה חוקית, בסדר

מור על איש זה במשטרה. לשאלה מה הם גימוקיו לעמדה זו, הסביר כי אינו שר ה-משטרה, הצחק בזאת את קהל העיתונאים שלא הוסיף עוד לחחק לתשובה, הסתפק ב-הודעת העקיפין, כי מבחינה חוקית טהורה הארץ מכל שחיתות.

צדפי הזמירה: ציפורה ומשה שרת, חנה ויוסף שמרינצק

לנוכחים...

באולם הישיבות החיפאי של חברת הספנות שוהם סיפר לקונס כי הוא מבקר בארץ הפעם הרביעית בלוותו קבוצות צלילים על סיפוני אניות ישראליות. שלא בדומה לקבוצות ה-צעירים האמריקאיים והבלגיים שבאו לזמירה באניות הישראליות וסיפרו על תנאים אימים הודה לקונס כי כל אחד מחבריו קיבל את המגיע לו, בהתאם לתשלומי הוציר בעד כר-טיס הנסיעה. דבר זה לא מנע את הכומר מלגנות את טיב האוכל היורד במחלקות ה-נמוכות שלא עמד על הגובה.

טענות העיקרית של האבה: הקלקולים הרבים והמתמידים באוטובוסים המפוארים והמודרניים בהם מוסעים התיירים-הצלילים לסיוריהם בני חמישה הימים בארץ. הקלקולים דורשי-התיקונים מונעים מהצלילים את האפ-שרות להשלים את סיוריהם במועד ולעתים קרובות הם נאלצים להסתפק בשלושת המ-קומות הקדושים ביותר (נצרת, ירושלים וטבריה) בלבד.

הפגנות

"בו", "הידד" ו"תירס"

מסע השלום של מפ"ם ומק"י שהיה צריך, לפי התכנית, לזעזע את ירושלים, צלע קצה, הורגש עלידי כמה עשרות מתוך 150 אלף תושבי ירושלים בלבד. הצורה הדילטנטית

קרינצי הוא אחד היפים במרחב, אפילו הצ-ליח להוציא קריאת התפעלות מפיה של מקה-לנית ניו-יורקית בגיל העמידה. אבל למעשה הריהו חסר-ערך ולא יוצלח להתקלויות ענק מעין אלה כל עוד משמש אותו כביש צר אחד בלבד. כאשר, בשעה הבוערת שלפני פתיחת הזמירה, חל קלקול באוטובוס דן באמצעו של הכביש, נתהחה פקק תנועה שלא הפתיע איש מאלה שהיו נוכחים במכביה. מיפגני ה-צבא ותחרויות הכדורגל הבינלאומיות שנער-כו באותו מקום.

גם אלה שכבר השלימו עם דרך הייסורים המובילה אל האיצטד ועשו אותה בשיווין-הנפש והכניעה-לגורל המציניים את הלך נפשו של האזרח הישראלי, זכו בתכוח להפתעה בלתי נעימה: המוקולים לא פעלו, קולן של המקהלות לא הגיע לאזני האיש הפשוט ש-שילם במיטב כספו עבור כרטיס כניסה, צעד בחום היום אל מה שקחה כי יהיה פסטיבל הראוי לשמו.

האזרחים שהיטיבו לשמוע את המקהלות היו, מלבד מנצחיהן, אלה שטרחו לפתוח את מקלט הרדיו. אבל גם אלה לא יכלו להפיק הנאה מוסיקאית רצינית: רמת השירה היתה, במקרה הטוב ביותר, בינונית ורמת השירים הארצישראלים נמוכה. היצירות המשובחות ביותר שהושמעו בפסטיבל היו דווקא זרות. אם בא הפסטיבל ללמד משהו מחוץ לעצם